

متن پرسش

با سلام و ادب خدمت استاد عزیز بنده طلبه پایه اول معصومیه قم هستم. تقریباً از ورود من به حوزه یکسال درسی می گذرد و این درحالیست که به هیچ وجه رضایت لازم را از خود ندارم. گویی این سال به خسارت گذشت. هرچند به دفعات مشاوره گرفتم اما هیچ وقت نمی شد به برنامه ها مقید باشم. دیشب کمی با خود خلوت کردم. دیدم هرچند ذهنم در این سال بخاطر مسئله ازدواج و برخی مشکلات خانوادگی مشوش بوده و فراغت بال نداشته ام اما این مشکلات یک ریشه درونی دارد که تا آن اصلاح نشود آدمی نمی تواند در مسیر رشد علمی و معنوی که لازمه یک طلبه مطلوب است توفیق داشته باشد. به نظر من آن ریشه عدم مدیریت توحیدی بر افکار و احساسات بوده است. من علت اصلی زمین گیری خودم را در این سال دشمنی شیطان می دانم. که با تصورات پیوسته خویش در افکار و خیالاتم مرا دچار سستی و بیحالی کرد و باعث انفعال من شد. اما متأسفانه کمتر کسی به نقش شیطان در مسیر موفقیت طلبگی اشاره می کند. حضرتعالی برای رفع این مشکل و تسلط بر افکار و خیالات و احساسات چه راهکاری را پیشنهاد می کنید؟!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده مکرراً به رفقای که می خواهند مسیر طلبگی را طی کنند عرض کرده ام که مطمئن باشید در این مسیر با شیطانی روبه رو هستید که بسیار فعال است و اگر از این موضوع غفلت نکنیم، با خودآگاهی کامل با مشکلات برخورد می کنیم و می فهمیم او می خواهد ما از ادامه کار طلبگی ناامید شویم. راه کار آن است که در ابتدای کار مثل یک طلبه سنتی به دروس پایه مشغول شویم تا ملکات لازم را به دست آوریم و توجهی به وسوسه های شیطان نکنیم که می گوید تو باید از همین روز اول شیخ العرفا شوی. موفق باشید